

jeg vil kun henstille den Bemærkning — da jeg ikke har havt Leilighed til at konferere med Udvalget og fremsætte min Anskuelse derom — til Overveelse, om det ikke var nok saa godt for Overfugtens Skyld at blive staaende ved den nuværende Ordning. Et vigtigere Punkt er det andet, som det ærede Udvalg har fremhævet, og hvorved det har foreslaaet at dele, om jeg saa maa sige, vor Finantslov i to Dele, at man rettere sagt, istedetfor at den nu er delt i to Kapitler, Indtægts- og Udgiftskapitlet, skulde atter underdele disse to Kapitler i to: en Art Indtægter, som Udvalget kalder ordentlige, og en anden Art, som det kalder overordentlige, og ligesaa med Hensyn til Udgifterne. Sæg maa nu give den ærede Ordfører Ret i, at denne Benævnelse: „overordentlige“, ikke er den, vi kunne blive stående ved; thi Udvalget mener, som det tydeligt fremgaar af Betænkningen, noget andet derved end det, vi hidtil have kaldt: „overordentlige“ Indtægter og Udgifter. Udvalget mener — hvis jeg har opfattet dets Tanke rigtigt, hvad jeg tror, at jeg har, da min Opfattelse er bleven bestrækt ved den ærede Ordførers Udtalelse — at man skulde opføre paa Finantsloven særligt, adskilt fra de andre Indtægter, Klasser af Indtægter, der hidrøre fra en Forbrug af Formuesgjenstande, og særligt saadanne Formuesgjenstande, der tidligere have givet en Indtægt, og at man som en særlig Afdeling af Udgiftskapitlet skulde anføre saadanne Udgifter, hvorved man forøgede sin Formue, det vil sige altsaa: at man enten erhvervede en eller anden Gjenstand, hvoraf man i Fremtiden ventede Indtægt, eller man formindskede sin Gjæld og derved i Fremtiden sin Udgift. Nu maa jeg erkjende, at en Balance af disse to Sorter af Indtægter og Udgifter, som jeg, for i en Fart at finde en Benævnelse, vil kalde Formuesindtægter og Formuesudgifter, er af den allerførste Interesse, og de Herrer ville ogsaa erindre, at jeg, da jeg fremlagde Finantslovsforlaget, gjorde mig Umage for omhyggeligt og tydeligt at fremsætte for Thinget netop som Hovedresultat af det foreliggende Udkast, hvilken Indflydelse det vilde have paa den Balance, der vilde komme frem, naar man af Finantsloven uddrog sær-

ligt, hvad der maatte betragtes som en Formuesformindskelse, og hvad som en Formuesforøgelse. Dette er efter min Mening en Hovedbetragtning, som kommer frem ved enhver Finantslovs Behandling, og jeg ser ogsaa, at det ærede Udvalg har havt dette for Die og har begyndt sine indledende Bemærkninger til Finantsloven netop med en Fremstilling deraf.

Derfor altsaa Thinget skulde ønske, at en saadan Ordning kom frem i Finantsloven, hvorved saadanne Indtægter og saadanne Udgifter særligt fremstilledes, saa at det fremgik ved selve Gjennemlæsningen — endog kun af Overskrifterne i Finantsloven — hvorledes Stillingen var i den Henseende, saa maa jeg erkjende, at et saadant Formaal virkelig er et væsentligt, og det skal derfor være mig en Fornøjelse at tage under nærmere Overveelse, hvorledes dette hensigtsmæssigen kan ske. Sæg vil kun tillade mig i Anledning af den ærede Ordførers Ytringer at gjøre en Bemærkning. Der er nemlig i denne Opstillingsmaade en Fare, som man kan løbe, og som jeg derfor titide vil gjøre opmærksom paa. Det er, at man regner sin aktive Erhvervelse for Noget, der ækvivalerer, der er det Samme som, betyder ligesaameget som det, man udgiver af sine Aktiver; det er ikke nødvendigt at gjøre dette, men man udsætter sig derfor. Udvalget og Ordføreren have for Ex. nævnt som et Punkt, der maatte komme ind paa disse Formuesudgifter — som jeg har tilladt mig at kalde det — hvad vi udgive til Jernbaner; men vi maa ikke lade en Million, udgiven til Jernbaner, gaa lige op mod 1 Million, tagen af Reserveconden. Det er netop dette, som de, der kun se flygtigt paa et saadant Finantslovsforslag, let kunne komme til at overse, og det er dog et Punkt, hvorpaa den rette Bedømmelse af Balancen væsentligt beror. Dette maa vi altsaa dog vide; om vi end give os nok saa meget af med Finantsloven i den Henseende, saa er det ikke dermed sagt, at vi forstaa Finantsloven ved flygtigt at gennemse den. Vi kunne begaa denne Feil og andre med og derved komme til et urigtigt Resultat; men, som sagt, heri kan der ligge et Fremskridt til en større Klarhed, som jeg skal be-